

НИЕ ЩЕ БЪДЕМЪ УСПОКОЕНИ!

Нѣвга се пишеха дебели кни-
ги, правиха се обширни изложе-
ния, водѣха се разпалени дис-
пути на международна почва,
за да се докаже безспорното
право на българитѣ отъ южна
Добруджа, да владѣятъ земята,
оставена имъ въ свиденъ за-
ветъ отъ славни придѣди. Днесъ
този въпросъ е откритъ и ор-
ганизираната българска дѣржа-
ва е взела всестранни мѣрки
за най-правилното му разреше-
ние. Известно е, че бѣше на-
значена специална комисиия за
Добруджа въ лицето на единъ
творчески надаренъ човѣкъ, кой-
то въ неочаквано скоро време
успѣ да се ориентира напълно
по всички проблеми, които зани-
маватъ нашето настояще и да
даде една съвсемъ опростотво-
рена, но всеобхватна формула
за окончателното уреждане на
поземления режимъ у насъ.

Ще бждатъ дадени на пре-
селницитѣ толкова земи, колкото
сж оставили отвѣдъ границата,
ще бждатъ оземлени всички
безимотни мѣстни жители и бе-
жанци, ще се даде земя и на
маломиснитѣ, за да могатъ да
оползотворятъ труда си и въ

размѣра на разполагаемата земя
ще се повърне отнетата отъ
мѣстното население земя подъ
така известния „озаконенъ“ отъ
влашкото владичество предлогъ
„една трета“. Неповърнатата
земя ще бжде заплатена на сто-
пайнитѣ и.

Ние знаемъ вече съ какво за-
доволство се посрѣща това пред-
варително известие за станови-
щето на българското правител-
ство по палещия добруджански
въпросъ, но ние виждаме и скри-
тия трепетъ, който терзае много
наши братя:

Ще се увѣковѣчатъ ли нѣкои
неправди, извършени на много
мѣста отъ предишнитѣ власт-
ници при прокарване на кома-
сацията? ще се оземлятъ ли
мѣстнитѣ жители по начинъ,
който да отговаря на добруд-
жанскитѣ стопански и произво-
дителни условия? ще се повър-
не ли едната трета?..

Ето въпроситѣ, които тайно
гнетятъ хиляди добруджански
сърдца.

Ние сме дълбоко убедени, че
скоро тѣзи сърдца ще бждатъ
напълно успокоени!

ИЗОСТАВЯТЪ ВСИЧКО И БЪГАТЪ...

Берлинъ 24. —Отъ добре
осведоменъ източникъ се
узнава, че германски войски
напредващи въ южна Гър-
ция сж причинили, не само
тежки загуби на англий-
скитѣ войски, но сж зало-
вили голѣми количества
бойни материали. На едно
важно мѣсто въ Тесалия
билъ напавенъ бързъ про-
бивъ въ грѣцкия фронтъ,
при който англичанитѣ не

сж имали възможностъ до-
ри да отнесатъ палатки-
тъ си.

Нѣколко хиляди войници,
стотици бойни коли и огром-
ни количества муниции и
припаси паднали въ рѣце-
тъ на германцитѣ. Освенъ
това е билъ заловенъ единъ
продоволственъ влакъ, ко-
гато се готвилъ да отпъ-
тува на гарата.

СТРАХОТНАТА СИЛА НА ГЕРМАНСКОТО НАПАДЕНИЕ

Берлинъ 24 (ГТА) Ко-
ментаторътъ на Нашъналъ
Бродкястингъ Къмпани съ-
общава днесъ, че въ гер-
манската столица били на
мнение, какво войната въ
Гърция била смѣтната за
деветдесетъ на сто за свър-
шена, тъй като се очак-
вало всѣки день пълната
капитулация на грѣцкитѣ
войски. Грѣцкитѣ плени-
ци щѣли да бждатъ тре-
тирани, като българскитѣ,
норвежкитѣ и холандски-
тѣ. Тѣ щѣли да бждатъ
само разоржжени и вед-
нага освободени, за да се
завърнатъ подомовѣтъ си.

Войната на Балканитѣ
въ този моментъ била
пренесена въ околности-
тъ на Атина и сега за-
вземането на града би-
ло предстояще. Бързи-
ната на германскитѣ ко-
ли била неописуема, на
иного мѣста се твърдѣ-
ло, че германскитѣ вой-
ски сж заварили въ ан-
глийскитѣ лагери всич-
ко, тъй както сж го из-
оставили бѣглцитѣ.

Британскитѣ герои сж
бѣгали панически, като
не сж успѣли дори да
разрушатъ по-важнитѣ
летища и петролни скла-
дове. Тѣ сж изоставили
грамадни количества ма-
териали, които герман-
цитѣ незабавно употре-
били за свои нужди.

Евакуацията на импер-
ския експедиционенъ
корпусъ ставала отъ
часъ на часъ все по-
проблематична, което
карало войницитѣ да се
качватъ дори и на мал-
ки лодки, само и само
да намѣрятъ убѣжище
на островъ Критъ.

Пълното господство на
на острова, съ което раз-
полага осьъта, правило
всички опити за съпроти-
ва безсмислени. Морала
на съюзническитѣ войски
билъ сжщо тъй много по-
ниженъ следъ капитула-
цията на епирската армия,
което вещаело по-сигурно
близкия край на войната
въ Гърция. Съ завзема-
нето на островитѣ Лемносъ

Кое разгроми англичанитѣ

Лондонъ 24. Официал-
ниятъ коментаторъ на
лондонското радио заяви
тази сутринъ въ своя ко-
ментаръ за последнитѣ
събития въ Гърция меж-
другото и следното:

Една отъ причинитѣ за
бѣгството на английскитѣ
войски и липсата на една
систематична и твърда
борба на английската ави-
ация срещу германскитѣ
набѣги била, че повечето
отъ английскитѣ бази и
летища въ Гърция били
унищожени още въ на-
чалото на войната отъ
германскитѣ шуки.

Усиlena дипломатическа дей- ность въ Анкара

Ню-Йоркъ 24. Комумбия
бродкястингъ с системъ
съобщава, че въ близкитѣ
дни се очаква засилване-
то на дипломатическата
дейность въ Анкара. Вид-
на роль въ тая дейность
се отдава на германския
посланикъ въ Анкара,
фонъ Папенъ, който отъ
известно време е въ Бер-
линъ.

Съобщава се, че фонъ
Папенъ се завръща утре,
петъкъ, въ Анкара.

Берлинъ 24. Днесъ въ Вил-
хемщрасе се опровергава-
ха слуховѣтъ за предсто-
ящото посещение на ис-
пански официални лица
въ Берлинъ.

и Самотраки германцитѣ
иматъ фактически най-
важнитѣ бази въ тази
часть на Европа.

Председателя на Добруджанската организация честити В. Хр. на Царя ОТГОВОРА НА ЦАРЯ

По случай Свѣтлитѣ празници сж размѣнени следнитѣ
телеграми:

АНГЕЛЪ СТОЯНОВЪ

*Председателъ на Добруджанската ор-
ганизация и народенъ представителъ*
СОФИЯ

*Благодаря искрено Вамъ и на членоветѣ на органи-
зацията за любезната честитка и благопожелания по
случай Свѣтлитѣ Христови празници.*
Во Истина Воскресе!

ЦАРЬТЪ

До Негово Величество
ЦАРЬ БОРИСЪ III
Двореца София

Преизпълнени съ чувство на признателностъ, любовъ и пре-
даностъ къмъ трона и династията, добруджанци възторжено че-
ститятъ на Ваше Величество и на августейшиятъ Ви домъ Свѣт-
литѣ великденски празници. Тѣ, съ все душа пожелава въ
Ваше Величество все тъй боговъдъхновенно и мъдро да ръко-
водите събитията на Отечеството и продължите великото дѣло
на освобождението и обединението подъ царствения Ви скиптеръ
на всички български земи и да възкрѣстне славата и величието
на Възнесениетъ Ви претци-Борисъ и Симеона

Добруджа, заедно съ своитѣ посестрими Македония и Тра-
кия и съ Западнитѣ покрайнини на въки ще славятъ своятъ лю-
бимъ Царь, чието име и дѣло ще се предава отъ поколѣние на
поколѣние и ще се шепне, като молитва съ възторгъ и умиление.
Христосъ Възкресе, Царю освободителю и обединителю!

АНГЕЛЪ СТОЯНОВЪ

*Председателъ на Добруджанската организация
и народенъ представителъ*

Грамадни английски загуби въ грѣцкитѣ пристанища

Берлинъ 24. Англия тър-
пи голѣми загуби при
опита да качи своитѣ
войски на корабитѣ, кои-
то сж спрѣли на грѣцки-
тѣ пристанища. Така отъ
16 до 20 априлъ Англия
е загубила 93 хиляди тона
кораби, потопени отъ
германската авиация, като
други 22 транспортни ко-
раби сж били тежко за-
сѣгнати съ бомбитѣ на

германскитѣ самолети.
На 21 и 22 т. м. други
60 хиляди тона сж били
потопени, а 15 транспорт-
ни кораби получени, кое-
то означава, че въ 6 дни
Британия е загубила въ
грѣцки води 165 хиляди
тона кораба, като 37 тран-
спортни кораби сж изва-
дени отъ служба за дъл-
го време.

АНГЛИЯ Е ПРЕДЪ ИСТИНСКА КАТАСТРОФА ОТКРИТО СЕ ИСКА НАМѢСАТА НА АМЕРИКА

Ню-Йоркъ 24. Нѣкои
вестници, които си пра-
вятъ илюзии върху зна-
чението на американ. на-
мѣса, резюмиратъ поло-
жението съ следнитѣ фа-
зи, обнародвани съ едри
букви: Англия се надѣ-
ва на пълната намѣса на

С. Щ. въ войната или отъ
нѣкакво чудо, което би
могло да я спаси отъ ги-
белния изходъ отъ вой-
ната.

Много хора започнаха
да се убеждаватъ, че Ан-
глия има нужда и отъ
дветѣ тия нѣща. Нѣкои

лондонски дописници ис-
катъ американската на-
мѣса да стане по начинъ,
който би подпомогналъ
колкото се може по-бър-
зо усложненото положе-
ние на Англия въ вой-
ната, като твърдятъ, че
само незабавното обявя-
ване на война отъ стра-
на на С. Щ. би могла
да се избѣгне пълната
капитулация на англий-
ската войска презъ идни-
тѣ месеци.

Изчезването на управителя на Атина

Берлинъ 24. Министъръ
управителя на Атина Ко-
циясъ, който следъ смър-
тъта на Корицист, отказа
на краля да образува но-
вото правителство, е билъ

споредъ едно съобщение
арестуванъ.
Следъ бѣгството на
краля и неговитѣ министри
Коциясъ е билъ изчез-
налъ.

ДУХЪТЪ НА МАКЕДОНИЯ

Днес, при тъй възторжената българска всенародна радост по случай освобождението на българските земи и нашите братя от Македония, дългът ни е да посочим на стари и млади и отново да припомним пред европейското обществено мнение за духовния принос и за великите жертви дадени от македонските българи за дѣлото на България.

По начало трѣбва дебело да подчертаем неоспоримата историческа истина, че Македония е българска земя, че македонците сж българи и, че сж недѣлима частъ отъ общото българско отечество. Тѣ сж само българи.

Македония заема една повърхност отъ 65,000 кв. км. въ която живѣятъ единъ милионъ българи, къмъ които трѣбва да прибавимъ още 600 хиляди македонски изселници въ България и надъ 100 хил. въ Америка. Следователно, Македония по пространство е колкото половината България, а по население македонските българи представляватъ една четвъртъ отъ числото на свободните българи.

Ако проследимъ внимателно развоя на политическата история на Македония, оставаме съ твърдото убеждение, че винаги духътъ на Македония е билъ само български. Тоя духъ представлява нераздѣлна частъ, въ всички негови прояви отъ цѣлокупния духъ на българския народъ и е най-ценния приносъ за неговото обособяване.

Македония роди българските светци, братята Кирилъ и Методи, които за духовните нужди на българския народъ съставиха нашата азбука и написаха първите български книги. Следователно, тѣ сложиха началото на българската книжнина, а отъ българите я заеха всички останали славянски народи. Съ създаването на българската книжнина, тѣ извоюнаха правото и на българския народъ да запази езика си, да чете и пише на него и съ това най-много допринесе отъ племе да се превърнемъ въ народъ съ силно оформено национално съзнание. Тѣхните ученици св. св. Климентъ Охридски и Наумъ сж поискали отъ Царъ Борисъ I да имъ повѣри тѣхната родина—Македония, на която посветили всичките си усилия. Тѣ сж предвестниците на Симеоновия златенъ вѣкъ на българската книжнина. Въ честъ за особените заслуги на св. Климентъ Охридски къмъ българския народъ въобще, той е провъзгласенъ за патронъ на единственния, за сега, български университетъ. Отъ тоя моментъ македонските българи сж съ все по-крепко национално съзнание и Македония още отъ тогава е страната на най-корава и чиста

българщина. Тукъ се ражда и се подвизава най-легендарния герой въ българската история великия царственъ войнъ на Македония — Самуилъ. Презъ гръцкото, по-късно и презъ турското робство, македонските българи сж въ първите редове въ борбата за свобода. Всички усилия на гръците да сломятъ и пречупятъ здравия духъ на македонските българи, отидоха напразно. Въ Македония се появиха първите искрици на българското възраждане. Тамъ се започна черковната борба. Първи македонците отвориха българска печатница и първи тѣ се сдобиха съ български вкадици. Въ Македония се изидоха най-могъщите пазители на българския духъ—Хиландарския и Зографския манастири. Въ Банско се роди най-великия синъ на България—Паисий, който въ Зографъ написа своята боготворна „История славянобългарская“ тоя пророчески и героиченъ позивъ за пробуждането на цѣлъ единъ народъ.

Следъ Паисия се родиха и заработиха въ Македония тъй много заслужилите за българския народъ книжовници—Иоакимъ Кърчовски, Кирилъ Пейчиновичъ, Теодосий Синаитски, Неофитъ Рилски, братя Миладинови, Йорданъ х. Константиновъ—Джинотъ, Григоръ Пърличевъ, Иосифъ Ковачевъ, Райко Джинзифовъ и много други.

Сжщо, македонските българи вземаха най-живо участие и въ революционните борби преди освобождението и следъ освобождението на България.

Македония винаги се е чувствувала нераздѣлна частъ отъ България.

Духътъ на Македония е частъ отъ цѣлокупния духъ на българския народъ.

Днес, когато настѣпва частъ на обединението на всички български земи и на всички българи въ единна и мощна България, Македония ще бжде най-ценния бисеръ въ короната на нашия любимъ вождъ, Негово Величество Царъ Борисъ III.

ИСТИНСКИТЪ ВИНОВНИЦИ КОЙ Е ПОДЪЛЪ?

Търпѣхме доста оскърбления. Потърсихме сила въ наранената си душа да подадемъ братски ръка на тия, които сж ни сторили толкова много злини. Чакахме да вземе върхъ разумътъ и да разбератъ голѣмата грѣшка, която сж направили спрямо насъ. Да разбератъ, че сме готови на едно искрено приятелство, когато тѣ намѣрятъ сами пжтя и излѣкуватъ раните. Защото българинътъ никога нѣмаше да забрави откъснатите му земи.

Не ни разбраха! Плѣтѣха съюзи около насъ. Страхуваха се отъ нашата искреностъ. Страхуваха се, че фанатично служимъ на своето отечество, а не на тѣхните разбирания.

Тия, които въ 1885 г. ни забиха подло ножа въ грѣба, тия които въ 1913 г. искаха върху жертвите, които даде българскиятъ народъ да гадятъ лично благополучие, защото въ помислите си не бѣха наши съюзници, а бѣха наши врагове! Тия, които въ 1915 г. застанаха пакъ срещу насъ.

Днесъ сжщитѣ тѣ говорятъ, че ние сме подли! Колко пжти и по какви ли не пжтища проявиха тѣ своята подлостъ.

Защо сме подли? Защото не забравихме Македония ли? Люлката на българската духовна култура! Защото не можахме да прекалимъ западните ни покрайнини, тъй безмилостно откъснати! Защото напомняхме, че Тимошко и Моравско сж чисто български земи!

Мнесъ ние сме имъ виновни. Не! Виновни сж си самите тѣ и тѣхните шовинизми. Виновно е заслѣлението имъ на гребители! Виновна е тѣхната природа, която трѣбваше да разбере, че едно приятелство между тѣхъ и насъ можеше да се изгради само когато ни се върне заграбеното. Но тѣ останаха вѣрни на себе си. Подписаха договоръ, който следъ двадесетъ и четири часа отхвърлиха. Днесъ сж съюзници съ гръците, а до вчера преговаряха да имъ бжде даденъ Солунъ! Събраха се съ еднакво минало и еднакъвъ манталитетъ.

Злобата имъ къмъ насъ е голѣма. Нападатъ открити градове, безъ да сме въ война съ тѣхъ.

Тѣ познаватъ нашето търпение, но още по-добре познаватъ нашия шикъ.

Кой е подълъ, това сами ще разбератъ, следъ като се опомнятъ. Следъ като кръвта на избитите жени и деца заговори надъ жалките остатъци отъ тѣхната съвестъ.

За насъ се ражда новъ свѣтъ. Измива се оскърблението на родината ни! Затова и заявяваме, че сме готова и не се боимъ да посрещнемъ съ героизъмъ и жертви всѣко предизвикателство.

Ние следваме волята на нашия върховенъ Вождъ, и когато той ни заповѣда, ще знаемъ съ честъ и храбростъ да защитимъ своите права.

А. РАДЕВЪ

СТИЛИАНЪ ЧИЛИНГІРОВЪ

Изъ книгата „РАВНА ДОБРУДЖА“ КАЛИАКРА

Всички надничае презъ вратата на четридесетѣхъ девици. Тръпки ползаватъ по снагите ни. Ние неволно се теглимъ назадъ, скочили очи върху хаоса камъни, като че ли оставени отъ Бога въ помисълъ да сътвори другъ свѣтъ. А — кой знае — може би, самата стихия ги е нахвърлила въ този красивъ безпорядѣкъ, поискала да създаде най-дивния отъ всички паметници, издигани нѣкога върху мъченичеството на единъ животъ или тържеството на една идея...

А вечерниятъ залѣзъ, отсѣченъ отъ рамките на приказната врата,

багрѣше тия подмоли и, струваше ни се, че още стои кръвта на нещастните девици. Само отъ страни, право къмъ югъ, дето слънчевиятъ залѣзъ простираше дълги и леки сѣнки, водените струи полизваха на горе и се връщаха назадъ съ напѣвния стонъ и съ чистия блѣсъкъ на едно престрадание. Капките, обтръгати въ пѣна, нежни като разпилените бухлати облачета на тѣсния отъ тука хоризонтъ, се връщаха назадъ, потрепваха и се топѣха въ тъмната маса, която ги бѣ родила, за да ги погълне отново. А горе тамъ се плъзгаха малките облачета, тичаха къмъ слънцето и изгарѣха въ собствената си кръвъ...

Калиакра!..

— Тука е гробътъ на Св. Никола. Той е покровителъ на полуострова. Ако обичате... Може да се слѣзе...

Ние последвахме старшиятъ, който вече се бѣше спусналъ по източния склонъ на Калиакра и посочваше, отъ къде да минемъ, прострѣлъ ржце нагоре, готови да предпазятъ всѣка непредпазлива стѣпка.

На една скална порутина, отъ която се откриваше широка морска гледка, ние видѣхме малка фирилка, покрита съ стѣкло, въ която стоеше, може би, отъ година непалено кандило.

По-хубаво мѣсто за гробъ на св. Никола не би могло и да се избере. Може би, само тукъ не-

говиятъ духъ би билъ въ състояние да обзира день и нощъ морската далечина, за да протѣга на време дѣсница върху тия, които иматъ нужда отъ нея въ черните бури на това Черно море. И кой знае, въ колко нощи преломенъ отъ стихийте капитанъ е шепнѣлъ молитви къмъ тоя покровителъ на моряците и, колко пжти, съзрѣлъ срѣдъ най-голѣма безнадеждностъ слабите лъчи на фара, е отправилъ къмъ него разбития си корабъ, видѣлъ, може би, и самия него, съ златенъ ореолъ надъ глава и съ протѣгната надъ морските бездни ржка?

— Но азъ не виждамъ гробъ...

— Сега е разваленъ. А преди имаше...

— Азъ го помня добре.

— Че кой го развали?

— Земетресението на 28 мартъ 1901 год. Тогава цѣлата тази частъ

падна въ морето. Ето — виждате ли.

— Ами казватъ, че гробътъ билъ на турчинъ, който въ една пещера тукъ е спасилъ две царски дѣщери отъ една седмодлава лама.

Старшиятъ сви рамене, като искаше да каже: това не може да бжде, но веднага се овладя и —

— Пещеря казахте? Тука имъ нѣколко пещери. Ако обичате?

Следъ нѣколко предпазливи стѣпки ние излѣзохме на най-продната частъ на носа, покрита съ гъста и сочна трева, по която припахна нѣколко сити вече негъта. Надъ насъ остана върха на скалата, а подъ насъ все сѣщо то море.

— Цѣлѣта отъ Калиакра, издига се надъ морето.

— Цѣлѣта отъ Калиакра, издига се надъ морето.

О.О. Д-во „ДОБРУДЖА“ — ВАРНА

Узаконенъ държавенъ автомобиленъ превозвачъ по пжтническия авто-линии—№ 707 Варна — Добричъ и № 708 Варна — Балчикъ — Каварна

СЪОБЩАВА
че отъ 1 февруарий т. г. започна РЕДОВНАТА ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА РЕЙСА

ВАРНА—ДОБРИЧЪ

съ своите ЛУКСОЗНИ, НОВИ И КОМФОРТНИ ОМНИБУСИ

Тръгва: отъ ВАРНА (подъ хот. Лондонъ въ 7, 10*, 13, 16, и 19*) отъ ДОБРИЧЪ (пл. Свобода въ 7*, 10, 13, 16* и 19*) ДОБРЕ ОРГАНИЗИРАНА КОЛЕТНА И БАГАЖНА СЛУЖБА

Забележка I: Означените съ звезди часове, пжтниците отъ Добричъ за Шуменъ и отъ Шуменъ за Добричъ могатъ да получатъ връзка на спирка БАИРЪ БАШИ.

Ва на — Балчикъ — Каварна

Тръгва отъ Варна за Балчикъ и Каварна 7 и 17 ч. Каварна за Балчикъ и Варна 7 и 17 ч.

Забележка II. Омнибуса тръгва отъ Балчикъ за Каварна въ 8.55 ч. и 18.55 ч. а отъ Балчикъ за Варна 7.50 ч. и 17.50 ч.

Справки на телефони: Варна № 24-43—Добричъ № 72 106

Важно! ПЕТЪРЪ КОСТОВЪ Важно! ФОНЪ — ФЕТО Важно!

Искате ли хубаво дълготрайно електрическо кждене—8—10 месечно, съ най-хубавите електрици, доставени отъ София и Варна, това само при П. КОСТОВЪ

П. КОСТОВЪ
ФОНЪ ФЕТО
срещу хотелъ България
Добричъ

БЪЛГ. ЗЕМЕДѢЛСКА И КООПЕРАТИВНА БАНКА

Нар. учреждение за обслужване съ кредитъ бѣлг. стопанства и к'опе ации
ОСНОВАНО ВЪ 1864 г. Капиталътъ е неограниченъ

ОБСЛУЖВА СЪ КРЕДИТЪ: Земедѣлските стопанства, земеделските кредитни и кооперативни потребители, држекия, тѣхните съюзи и водните синдикати; занаятчийски и занаятчийските кооперации; пол. банки и тѣхните съюзи.

ДОСТАВА: Земедѣлски орждия и машини, подобрани семена за посѣвъ на зърнени храни и фуражъ, меденъ сулфатъ (синъ камък) за прѣскане и предпазване лозята и овошните градини отъ болести и за защита отъ паразити; купува бабъръ, дървенъ материалъ, смазочни и горивни материали; за аячийски материали и пр.

ПОСРЪДНИЧИ: за продажба и износъ за чужбина на земеделски произведения, събирани отъ кооперативните сдружения: тютювъ, пашкули, розово масло, прѣсни, сухи и консервирани плодове, зърнени храни и фуражъ, мѣшини, сахтиянъ, и т. н.

ИЗВЪРШВА: всички банкови операции, присма спестовни вложве, срочни и безсрочни, при най-износни условия.

СЕДАЛИЩЕ И УПРАВЛЕНИЕ ВЪ СОФИЯ, 112 клона и 53 агенти въ всички производствени, земеделски градове и села, 50 попул. банки въ цѣлата страна, които извършватъ вложво-акредитивна служба.

Електрически инсталации въ домове и заведения, вентилатори и мотори при СЕЦИАЛНИ ЦЕНИ

Д. ПЕТРОВЪ
Магазинъ СМОКОВЪ

Узаконява индустриални предприятия и работилници съ всички книги и планове

Скъпи гости на Добруджа

Стилианъ Чилингировъ и Дора Габе въ Добричъ

Две скъпи имена за добруджанци.

Тъ издигнаха името на Добруджа. Благодарение на тяхъ, до голъма степенъ, участъта на робска Добруджа стана достояние задъ границитъ на България.

Стилианъ Чилингировъ доби голъма известностъ сръдъ добруджанци съ своята книга „Равна Добруджа“, пжтн бележки, издадени презъ 1920 г. До тогава малко се писа за нашата родина. „Равна Добруджа“ дойде тъкмо на време. Първитъ години на робството, когато добруджанци се люшкаха въ пълната неизвестностъ на налетѣлата ги беда и очакваха „чудото“, пжтнитъ бележки изъ равна Добруджа на писателя Чилингировъ всѣхъ живителната струя на надеждата, че Добруджа, откъсната отъ тѣлото на Родината — майка, не е забравена отъ България. Тогава всѣка дума, всѣки редъ за Добруджа жадно се поглѣщаха отъ добруджанци и всѣки вестникъ, списание или книга се носѣше отъ ржка на ржка като нѣщо скъпо, свято. Така „Равна Добруджа“ — само нѣколко книги прелетѣли презъ границата — се носѣше отъ градъ въ градъ, отъ село въ село. И отъ тогава името на Чилингировъ доби широка известностъ между добруджанцитъ.

Стилианъ Чилингировъ е роденъ презъ 1881 год. въ гр. Шуменъ, кждето е добилъ сръдно педагогическо образование. Следъ това е завършилъ въ София философия и педагогия. Пръвъ пътъ въ живота си е печаталъ въ детското списание „Звездица“ въ 1898 година, подъ псевдонима Спартански. По-забележителни отъ неговитъ творения сж: „Пѣсенъ на селка“, поема, „Не билъ достоенъ“, драма, „Равна Добруджа“, пжтн бележки, „Нашитъ градове“, сонети, „Владо Булатовъ“ сонетенъ романъ, „Хлѣбъ нашъ насущный“, романъ, „Шинелъ безъ пагони“, романъ, „Тѣй ми се стори“ и др. Но Стоянъ Чилингировъ не е само голѣмъ писателъ. Той е историкъ и общественикъ. Въ това направление неговитъ трудове сж твърде много и добре оценени. Още преди години, когато България бѣше прояждана отъ червеля на партизанството, той говори: — „Ако не унищожимъ, то трѣбва да отслабимъ най-голѣмата обществена язва у насъ — партийната разпокъсаностъ. И това по моему ще бѣда второто освобождение на българския народъ“. Тази негова прозорливостъ днесъ е осъществена. Българскиятъ народъ е освободенъ отъ пагубната партизанщина. Единъ неговъ блѣнъ осъщественъ.

Утре голѣмиятъ писателъ, историкъ и общественикъ ще бѣде между насъ.

Отново той ще подиша свѣжия въздухъ на просторното добруджанско небе и отново ширналата се хлѣбородна земя, залѣна отъ лжчитъ на свободата ще го приветствува (съ добре дошелъ. И стариятъ пѣвецъ на Добруджа отново ще вземе перото, за да напише радостъта на нова, освободена и възродена Добруджа.

Дора Габе — дете на Добруджа, нито за мигъ не е престанала да мисли за поробената си родина. Въдъновена изразителка на мъжитъ и страданията на Добруджа, нейното име се издига като символъ въ сръдцата на добруджанци. Презъ време на тежката робия,

далечъ отъ родната земя, тя день по день живѣ съ нашитъ болки и тежнениа, отъ които изплете най-хубавитъ си стихове. Нейното име дълбоко се е врѣзало въ сръдцата на малкитъ добруджанчета, които съ гордостъ декламирайтъ нейнитъ чудно хубави тюрениа и съ радостъ произнасятъ името ѝ.

Освобождението за нея бѣше истинско възкресение. И тя стъпи на родната земя съ първитъ български войски, видѣ развѣтитъ копринени знамена, видѣ свободата на Добруджа.

Сега Дора Габе иде повторно между насъ. Заедно съ председателя на Съюза на български писатели, г. Стоянъ Чилингировъ, тя ще изнесе нѣколко сказки по случай седмицата на българската книга въ нашия градъ.

Въ село Езибей...

Завръцахъ се отъ една обиколка изъ добришка околия. Вечеръта стигнахме до голѣмъто и хубаво село Езибей, недалечъ отъ града. Свърнахме къмъ центърътъ и преминавайки по новиятъ мостъ надъ рова, който презъ цѣлото време на влашкото владичество стражотно зѣеше, ние спрѣхме на малкия мегданъ предъ църквата и общинското управление. Веднага ни заобиколиха нѣколко селяни, които почтително поздравиха. Запитахме кжде се събиратъ жителитъ на селото. „Само въ читалището“ — отговориха добритъ люде.

Въ старо, но угледно подредено, варосано и подържано въ образцова чистота, помещение бѣха насѣдали млади и стари, болшинството отъ които четѣха вестници и списания, а само нѣколко души, слепили рамене, тихо разговаряха. Когато влѣзохме всички станаха на крака и ни поздравиха съ „добре дошли“. Стариятъ свещеникъ о. Павелъ Атанасовъ скромно стоеше въ единъ жгълъ. Ние му целунахме ржката, която не се превеи подъ толкова удари на румънската власт. Той е единъ отъ стълбоветъ, о които се опираше българщината въ този край, наредъ съ мъдрия и енергиченъ Димитъръ Ц. Поповъ и др.

Презъ робството въ това село не е преставало ни единъ мигъ да трепти българското сръдце, а съ много борби тѣзи славни хора успѣха да създадѣтъ нѣколко солидни стопански предприятия съ чисто български характеръ, за чийто опазване отъ влашко посегателство водиха тежки и неравни

борби.

Запитахме ги за сегашнитъ имъ болки. Само една е тя: въпросътъ за земитъ! Въ Езибей има множество семейства безъ бразда нива, сжщо така много малоимотни, а сврхъ всичко при комасирането на нивитъ на мѣстнитъ български стопани по понятии причини румънцитъ сж дали най-лошата земя. „Въ тия блага удавихме своето стопанско преуспѣване!“ — тжжно каза единъ. Ние ги увѣрихме, че българската властъ ще бѣде само справедлива при разрешаване на този въпросъ, като отстрани всички пречки и като даде възможностъ на всѣки земеделецъ плодотворно да приложи труда си, тѣй като българската държава — това е самия български народъ, чийто добруване е единствената гаранция за добруването и на държавата.

Кротки, довѣрчиви очи ни гледаха внимателно и ние виждахме какъ сладко допадаха тѣзи думи на нашитъ събеседници.

Една многозначуща подробностъ: въ читалището никой не пуши, нито пие — и тази мѣрка се спазва съ добра воля отъ всички.

Кжсно се разделихме отъ тѣзи преданни синове на скъпата майчина — земя.

М. ПАПАЗЯНЪ ВАРНА

фото „ПЕРУЦЪ“ — фото „ИДЕАЛЪ“
бул. „Сливница“ 6 — ул. „Ц. Борисъ“ 9
Складъ за фотографически материали.

За телеграми: ФОТО ИДЕАЛЪ
302—3—3—

Какво казватъ французитъ

за англичанитъ

Нищо не е по смъртоносно, отколкото да бѣдешъ съюзъ на Англия

Англия убива почти всички които приема въ своята армия, както и тѣзи, които взиматъ участие въ нейната игра. Това е сѣдбоносния заветъ на цѣлуквата на Юда.

Луи Мартенъ въ „Еврейнъ ли е англичанинътъ?“ (1895).

Азъ принадлежа къмъ тѣзи, които считатъ английското приятелство за най-жестокъ подѣръкъ, който боговетъ могатъ да направятъ на единъ народъ. Когато видя Англия съ библията въ една си ржка и съ договора на Обществото на народитъ въ другата, какъ тя захищава каузата на слабитъ и правнитъ принципи, тогава не мога да си помисля нищо друго, освенъ това, че тя преследва чрезъ туй нѣкакъвъ съвсемъ опредѣленъ свои интересъ.

Анри Беро (род. 1855) въ „Гренгоаръ“ 1935. („трѣбва ли Франция да бѣде заробена?“)

Съюзницитъ на Англия сж били винаги нейни жертви. Като награда за своето всеотдайно пожертвование тѣ не получаватъ никога нищо друго освенъ най-опасното мѣсто въ боя. Англия пролива кръвта на народитъ, които ѝ помагатъ. Следъ успѣха, обаче, само гя си присвоява славата, следъ поражението тя обвинява онези, чийто храбростъ не е могла да поправи нейнитъ грешки и малодушието ѝ.

Наполеонъ I въ „Мониторъ“ (1801)

Ние съвсемъ нѣмаме желание да наблюдаваме, какъ французитъ се обръщатъ въ стадо животни, заради англичанитъ и еврейтъ и заради авторитета, когото тѣ обичатъ, какъ биватъ подтискани отъ тази папачъ, която, както тя доказа вече въ наши дни, ще си присвои тайно всички важни постове.

Луи Мартенъ въ „Еврейнъ ли е англичанинътъ?“ (1892).

Англия, която е толкова консервативна, сѣе изъ цѣлия свѣтъ войни и революции. Не би било невъзможно, въ края на краищата нѣкои отъ плодотъ на този посѣвъ да падатъ върху нея.

Шарль Мора (род. 1868).

Никога една безпристрастна, велика мисль!

Англия никога не е била обичана и никога не ще бѣде

обичана, защото въ своя походъ изъ свѣта, тя винаги е мислила твърде много за своитъ лични интереси. Винаги тѣ сж били подбудитъ за нейнитъ действия, никога у нея не се е пробудила една великодушна мисль, безъ да бѣде тя задъшана отъ най-силния и най-жестокия егоизъмъ, който свѣта нѣкога е видѣлъ.

Жанъ дьо ла Пуленъ въ „Коло-сътъ върху глинени крака“ 1899.

Английскиятъ егоизъмъ влада въ свѣта.

Капитанъ Дрианъ въ „Къмъ единъ новъ Седанъ“ (1907).

Това, за което следващото поколение ще упрѣкне най-много англичанитъ, е ужасната школа, която тѣ ни завещаха: тѣхния безсраменъ макевнализмъ, тѣхното дълбоко морално падение, студениятъ имъ егоизъмъ, презрението имъ къмъ единъ справедливъ мирогледъ.

Наполеонъ I въ едно послание до Сената (1801).

Французитъ се борятъ за слава, германцитъ — за своята родина, руснацитъ, за да отклонятъ вниманието на народа отъ вътрешнитъ събития; но Джонъ Булъ, който се проявява на първо мѣсто като едно разумно, морално и мислещо същество, се бори, за да засили търговията, за да запази мира и реда на земята и изобщо, за човѣшкия родъ и неговото благо. И ако той победи нѣкой народъ, това става за да подобри неговото положение и на тоя и на она свѣтъ. Той принаждава този народъ да печели пари и му дава библията: единъ много важенъ моралъ, както ти самъ ще разберешъ: „Дай ми твоята земя, а азъ ще ти дамъ библията.“

Полъ Блуе въ единъ докладъ за своето пътуване изъ Англия (1882).

Краятъ на Англия — свободата на народитъ

Азъ казвамъ и пакъ ще го повторя, че Англия трѣбва да бѣде поробена, защото величието на империята има за предпоставка поробването и унижение-то на другитъ народи.

Анри Беро (род. 1855) въ „Гренгоаръ“ 1935. („трѣбва ли Франция да бѣде заробена?“)

КИРЯКЪ ФИЛИПОВЪ търго-вия съ

разни прѣсни, солени, и пушени риби на едро. ВАРНА

телефонъ № 28-45. 303—8—3

На юго-западния наклонъ — цѣла градина отъ великденчетата, сини гергювчета, закѣснѣли минзухари и срамежливи теменужки, скрити подъ израстналитъ тукъ — тамъ шубръчки.

Може би не толкова отъ любовъ къмъ цвѣтата, колкото отъ желание да се отнесе нѣщо за споменъ отъ Калиакра, всѣки отъ насъ се наведе да си набере китка като пристѣлваше бавно и предпазливо хъмъ пещерята.

Скоро ние бѣхме до нея. — Тази е най-голѣмата пещеря тукъ! Другитъ сж по-малки, обясни старшиятъ.

И, действительно, въ нея спокойно би се разположилъ цѣлъ взводъ войници.

— Имате ли я предъ видъ, при особени случаи, които... Старшиятъ, разбралъ въпроса

на полковника, отсечено отвърна: — О, да. Тя вече еднажъ...

Но менъ малко ме интересуваше въ този мигъ, за какво друго може да се използва тя, освенъ за деноношно съзерцание на морето.

Струваше ми се, че не би имало по-голѣмо блаженство отъ туй да седнешъ до нея или излегнатъ въ лебелия губер на зелената отпредъ да обвесишъ глава на долу и да гледашъ веселата игра на тюленитъ.

— Има ли ги много тука?..

— Много...

— Войникътъ, сякашъ недоволенъ отъ лаконичния отговоръ на своето прѣмо началство, поиска да обясни, колко много сж тѣ и, какъ е приятно човѣку да се унесе подиръ тѣхната игра, но прекжсна, стрѣлнатъ съ очи отъ

старшиятъ. Но тѣй като много му се искаше да разправа, колко хубаво е всичко туй, той се доближи тихо до мене, единичното цивилно лице, и започна своя увлекателенъ разказъ, често прекжсванъ съ възклицанието.

— Ахъ, да знаете, колко интересно е и туй.

Млади войниче! да знаехъ не само азъ, но да знаехме и всички ние, колко по-хубава и по-красива и по-богата и по-ненагледна е истинската България отъ тази, която виждаме презъ малкитъ прозорци на нашитъ задушни кжщурки!

Пжтеката ни изведе при фара. Още нѣколко мига къмъ морската ширъ, вече потънала въ сѣнкитъ на лекитъ си вълни, върху чийто гребни намѣсти слънцето още силѣше своя златенъ прахъ;

още нѣколко дълбоки въздѣха отъ свѣжъ въздухъ и ние се опжтихме къмъ автомобиля.

Старшиятъ не забрави да ни поразкаже и за старата крепостъ, чийто каменни стени, врѣстници на вѣковетъ, тихо мълвяха въ настѣпилата пролѣтна прохлада по-вестъта на своето велико и страшно минало. Богатството на краля Лизимахоса ли сж пазели тѣ, опора ли сж били на метежника Виталияносъ или замъкъ на Добротича, все едно. Сега отъ тѣхъ стърчатъ само порутени останки, обрасли съ мъхъ и обитавани отъ змии и гущери. А между тѣхъ зѣятъ устата на нѣколко бездъни кладенци, препречени съ дървени огради отъ предпазливитъ войници.

Румънскоко владичество и тукъ оставало своитъ следи на разру-

шения. Гости въ тоя хубавъ кжтъ, въпрѣки мечтитъ на краля имъ да си построи дворецъ, тѣхнитъ археолози заблагодаряждили своето временно да прибератъ всичко по-ценно, което вѣковетъ не бѣха сколасали да унищожатъ. Но нищо не говори толкова много за тѣхното разрушително дѣло, колкото порутената стена при главната порта, отъ горната частъ на която сж извадили твърде рѣдкия релефъ на конникъ...

— За споменъ!... подполковникътъ ми поднася китка.

Азъ му отвършамъ съ моята. Автомобилътъ запухтъ...

Калиакра!

Печатница „Добруджански гласъ“

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

Япония и Русия

Обия, които въ своята игра за разширение на войната залагаха на картата, на скарването между Съветска Русия и Германия, изгубиха още веднаж, както тождова пжти досега. Вчера въ Москва стана едно събитие от извънредно голямо значение не само за заздравяването на мира въ Крайния изток, но и за бъдещия ходъ на европейската полигика и на днешната война. Москва и Токио сключиха пакт за ненападение и приятелство. Доколко то се отнася до положението на Крайния изток, сключването на този договор не се нуждае от никакви пояснения, особено като се има предвид, че по силата на този пакт се запазват цѣлостта и независимостта на Монголската народна република и на Манчукуо.

Но сключението вчера въ Москва пактът ще има извънредно благоприятно влияние и върху положението на силите отъ Остата изобщо, защото Съветска Русия, се обвързва още веднаж, съ друга една отъ силите на Трестранния пактът съ задължение за приятелство и ненападение. Важността на това събитие се подчертава отъ два твърде интересни факта: първо, самъ Сталинъ е изпратил на гарата г. Мацуока, като е разговарял съ него цѣли 20 минути; второ, Сталинъ пригърналъ замѣстника на германския военен аташе и му казал:

„Ще останемъ и въ бъдеще приятели“, на което полковникътъ отговорил: „Увѣренъ съмъ въ това“. А какво значи приятелството между Русия и Германия, това разбиратъ всички включително и Англия, която тъкмо за това се мъчи да го развали.

Но тя нѣма да успѣе въ това, защото нѣма вече нито морален престижъ, нито материални сили, за да се бори съ силите отъ Остата. Крепостъ следъ крепостъ падатъ въ Северна Африка въ германски и италиански ръце, а вчера падна и Бѣлградъ, Столицата на последната жертва на Англия. Кой би могълъ да се съмнява повече въ това, чия ще бѣде крайната победа?

Очевидно, само заблуденитѣ!

Кралъ Петъръ пристигналъ въ Аманъ

и билъ посрещнатъ отъ емира Абдулахъ. Англичанитѣ въ Египетъ взематъ предпазни мѣрки срещу разпространителитѣ на новини отъ военно естество, въ ущърбъ на английскитѣ интереси

Бейрутъ 24 Членоветѣ на британската легация въ Атина, по сведения отъ Кайро сж отлетѣли съ самолетъ въ Египетъ. Освенъ това сж отпъту-

АНГЛИЧАНИТѢ ОСТАВЕНИ САМИ ДА СЕ БИЯТЪ

Гърцитѣ отказали всѣка военна подкрепа на английскитѣ войски въ Гърция

Ню-йоркъ 24 Коментаторътъ на Колумбия Бродкастингъ Къмпани съобщилъ тази вечеръ тревожната вестъ, че отъ днесъ следъ пладне английскитѣ войски сж биле фактически изоставени

отъ грѣцкитѣ и се окопали сами на нови позиции въ Пелопонезъ.

Натиска на германскитѣ сили билъ, обаче гороломенъ и тѣзи позиции надали ще одържатъ нѣколко часа на

стихията на моторизирани германски дивизии.

Виновницитѣ за катастрофата на Франция ще бждатъ сждени

Виши 24 Върховниятъ сждъ въ Лионъ е приключилъ анкетата срещу следнитѣ обвиняеми: Даладие, Леонъ Блумъ, Пиеръ Котъ и ген. Гамленъ, които се обвиняватъ, че съ своята дейностъ сж станали причина за катастрофата, която претърпѣ Франция.

Вечеря дадена отъ герм. генералъ въ честъ на българската войска

София 24 Началникътъ на въздушната флота и главнокомандуващия въздушнитѣ войски въ Югоизтока, ген. Льове, даде вечеръ въ честъ на българската войска. На вечерята присѣстваха м-ръ председателя г. проф. Богданъ Филовъ, м-ра на външнитѣ работи г. Иванъ Поповъ, както и

акредитиранитѣ пълном-ри и управляющи легации. Вечерята мина въ задушерна атмосфера, пробита съ духъ на приятелство.

РАЗНОГЛАСИЕ МЕЖДУ АНГЛИЯ

и нейнитѣ доминиони

Лондонъ 24 Австралийскиятъ м-ръ председателъ направи декларации въ която изтъкна, че фронта въ Гърция трѣбва да се смѣта за загубенъ, въ-

прѣки героизма, който проявиха австралийскитѣ войски. Тая декларация ясно говори за едно разногласие между доминионитѣ и метрополията.

частъ отъ стопанитѣ не сж подали декларации за притежаванитѣ отъ тѣхъ овце и кози. Кмета на Спасовската община г. Борисъ Г. Тодоровъ, имайки предъ видъ, че стопанитѣ не подали декларации за притежаванитѣ отъ тѣхъ овце, не сж направили това съ целъ, за да ги укрятъ, а отъ незнание наредбитѣ на властитѣ и че сж щитѣ сж били заблудени, защото преди да се подаватъ декларации за овцетѣ и козитѣ сж събрани сведения за количеството на сжщитѣ, нужни за статистиката, така стопанитѣ сж били увѣрени, че сж подали единъ пактъ декларации и не сж ги декларирали за данѣкъ бегликъ, че тия стопани

сж предимно преселници, които живѣятъ сега въ оскъдица и сж подпомагани отъ държавата е поискалъ отъ министерството на финанситѣ, отдѣление прѣки данѣци, да предпише на Касъмския данѣненъ началникъ да не облага съ глоба стопанитѣ на недеклариранитѣ овце и кози въ Спасовската община. Искането на г. кмета е основателно и почитаемото министерство следва да го уважи.

— СЪОБЩАВА се на учителитѣ отъ града и околията, че околийската учителска конференция ще се открие въ неделя, 27 т. м. 8.30 часа сутринта въ салона на „Модеренъ театъръ.“

Касъмско Околийско Управление ОБЯВА № 1

14 априлъ 1941 год., Касъмъ

Касъмското околийско управление съобщава, че предстои ремонтването на колонисткитѣ къщи въ околията въ размѣръ на сума 350,000 лв., на която стойностъ ще бждатъ изработени по стопански начинъ врати, прозорци и измазване на кжщитѣ.

Поемнитѣ условия, по доброволно спазаряване, могатъ да се видятъ всѣки день въ канцеларията на Касъмското околийско управление.

Срокътъ за наддаване ще бѣде на 30 априлъ 1941 год., 2 часа следъ обѣдъ.

Всички разноси: гербъ, публикации и др., сж за смѣтка на наемателя.

308—1—1

Отъ Околийското управление

О.О. Д-ВО „ДОБРУДЖА“—ВАРНА

Агенции: Добричъ — Балчикъ — Каварна
Узаконенъ държавенъ автомобиленъ превозвачъ

СЪОБЩАВА

на г-да гражданитѣ и търговцитѣ отъ Добричъ, Балчикъ и Каварна, че има добре организирана превозна и багажна служба въ агенциитѣ си

Приметъ се всички видове колетѣ и рамбурси
Телефонни справки: Варна 23-43—Добричъ 72
250 —

— ВѢСТИ —

— Съ всѣки день добритѣ чувства на добруджанци къмъ своята родна държава намиратъ новъ общъ изразъ, всѣки день безпристрастния наблюдателъ на нашата действителностъ може да открие трогателни прояви на искрена любовъ къмъ всичко българско, а най-вече къмъ великитѣ, сждбоносни събития, които заличиха за вѣчни времена една страшна неправда за българския родъ.

Пишемъ тѣзи констатации не да хвалимъ тия, отъ чиято срѣда изхождаме и ние, а за да подчертаемъ безспорната истина, че върху българския духъ никакво робство следа не може да остави!

— Въ малкото село Чернооково, Касъмска околия, по инициативата на просвѣтителски комитетъ на сѣлскитѣ г. Любенъ Сийрековъ е била събрана сумата 8650 лева за фронтоватитѣ българи и германци, която е била внесена на съответната чекова смѣтка на Вътрешното министерство.

Хвала и честъ на щедритѣ добруджанци!

— Адвоката отъ града ни г. Иванъ Ст. Поповъ е издалъ една малка книжка „Правенъ редъ въ южна Добруджа“, въ която угледно разглежда всички въпроси отъ правно становище, засѣгащи нашия край.

Ще се повърнемъ по-подробно.

— Наново сж извършени

кражби на добитѣкъ въ нашия край. Съответнитѣ полицейски сргани сж получили подробни сведения за извършеното презъ последнитѣ ноци. Въ интереса на следствието не можемъ да стобимъ по-големъ подробно-сти.

— Отпуснати сж кредити за поправка на жилищата за преселницитѣ. Околийскитѣ управители въ южна Добруджа сж започнали вече подготвителнитѣ работи за ремонта на тѣзи кжщи.

— На 18 т. м. на северната гара е изгубено едно тефтерче съ воененъ билетъ, лична карта и карнетъ за каране на тракторъ. Който ги представи въ редакцията, или ги предаде на собственика Никола Хр. Новачевъ, с. Перифакъ, касъмска околия, ще получи отлично възнаграждение.

— ВСИЧКИ лица, които живѣятъ въ румѣнски кжщи съ наемъ или безъ наемъ или пълномощници въ срокъ до 1-ви май т. г. да се яватъ въ общината—финансово отдѣление стая № 8 и ги съобщатъ.

— СЪОБЩАВА се на всички граждани, които притежаватъ безмоторни превозни средства като: файтони, волски и конски коли, брички и двуколки, които обслужватъ трети лица, а сжщо така и тия, които иматъ слугини, слуги, кучета да се явятъ въ общината — Финансовото отдѣление стая № 10 и внесатъ дължимитѣ отъ тѣхъ на

вали съ самолетъ персоналитѣ на полската, холандската и норвежката легации, а сжщо така и много британски ген. щабни офицери, сж отпътували за Египетъ.

Съобщаватъ отъ Кайро че подъ натиска на англичанитѣ египетското правителство е издало силно наказателни опредѣления срещу разпространителитѣ на новини отъ военно естество.

Прочее, англичанитѣ искатъ да попречатъ съ това на неприятнитѣ за тѣхъ новини отъ военнитѣ събития да проникнатъ всрѣдъ египетското население и отъ тамъ въ арабския свѣтъ.

Бейрутъ 24 Намиращиятъ се въ бѣгство кралъ Петъръ е пристигналъ въ четвъртъкъ въ трансийорданската столица Аманъ кждето е билъ посрещнатъ отъ емира Абдулахъ.

лози и такси най-късно до 20 май т. м.

— ВСИЧКИ овчари, които извеждатъ стадата си на паша въ мѣрката на Добричъ, сж длъжни веднага да внесатъ въ общинската каса дължимитѣ такси за паша.

— ДНЕСЪ, по случай благородничия празникъ на „живо-приемния източникъ“ (Балѣклия) ще се извърши божествената служба и водосветъ въ тукашната църква „Успѣние Пресвѣтия Богородици“.

— При провѣрката овцетѣ и козитѣ, декларирани за данѣкъ бегликъ въ Спасовската община е установено, че голѣма